

om ikke for sent saa dog meget sent Tidspunkt, dette Lovforslag fremkommer, og at det navnlig paa Grund heraf ikke vil faa den Betydning for en øget Brænde-produktion i vore Skove, som det ellers kunde have faaet, medens det derimod jo nok, hvis det handles hurtigt, vil kunne blive af den Betydning for Tørveproduktionen, som man har Grund til at vente. Forholdet er nu heldigvis dette, at Landet over har man som Følge af de knappe Tilførsler været klar over, at man med Hensyn til vor hjemlige Brændselsproduktion maa anstrenge sig mest muligt for for alle Eventualiteters Skyld at være saa stærkt rustet som muligt, og naar man nu i Bilagene til Lovforslaget ser, at vor hjemlige Brændselsproduktion dog naar op i Nærheden af 60 pCt. af det Forbrug, der er indenfor Husholdningerne, har man jo Lov til at vente, at i det mindste paa dette Omraade vil vi ved øget hjemlig Produktion blive i Stand til at fremskaffe det fornødne, selv om tekniske Vanskeligheder med Hensyn til selve Varmeindretningerne rundt i Hjemmene kan gøre Forbruget af den hjemlige Produktion vanskelig.

Den Tid, Rigsdagen har faaet til Behandlingen af dette Lovforslag, er desværre meget begrænset, og jeg kan sige, at den staar i omvendt Forhold til den Tid, den overordentlige Kommission og Administrationen har anvendt til deres Overvejelser. Ærede Medlemmer vil se i Bilagene, at der allerede under 10. Januar i Aar er til den overordentlige Kommission af 8. August 1914 fra Kommissionens Tørve- og Brændeudvalg indgaaet en Indstilling, hvori Hovedlinierne for dette Forslag allerede er skarpt og tydeligt optrukne. Allerede der foreslaas et Nævn nedsat, Nævnet foreslaas bemyndiget til eventuelt at ekspropriere, der foreslaas indhentet Oplysninger — der tilføjes uopholdeligt — om Forbruget indenfor de enkelte Kommuner af Brændselsmaterialier i ethvert Øjemed og om Betingelserne indenfor de enkelte Kommuner for Fremskaffelsen af hjemligt Brændsel. Naar man ser dette, søger man naturligvis efter i Bilagene for at finde Resultaterne af denne „uopholdelige“ Undersøgelse, men man søger forgæves. Der er ogsaa i denne Indstilling gjort opmærksom paa den absolut fornødne Fremskaffelse af Jernbanemateriel. Opmærksomheden henledes paa, at man maa tage under Overvejelse at fremskaffe Oplagringspladser rundt ved Stationerne, ja, det siges ogsaa, at Pligtarbejde kunde det i visse givne Tilfælde blive

nødvendigt at udskrive. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Indenrigsminister: Er Tiden siden den 10. Januar, da denne Indstilling forelaa, benyttet til at fremskaffe alt dette? Søger man videre, vil man finde, at Dansk Skovforening den 16. Januar deltager i et Møde med det nævnte Tørve- og Brændeudvalg, og at Foreningens Bestyrelse allerede 2 Dage efter — efter yderligere at have drøftet disse Forhold — tilstiller den overordentlige Kommission en Skrivelse, som gør Rede for hele Brændselsspørgsmaalets Udvikling, for vor Brændeproduktion og Muligheden for dens Forøgelse, og heri siges blandt andet, at hvis der skal gennemføres en betydelig Udvidelse af Hugsten ud over, hvad der allerede har fundet Sted, til Brug for Befolkningen i Vinteren 1917—18, maa Arbejdet ufortøvet paabegyndes. Det var den 18. Januar, man fra sagkyndig Side udtalte sig saaledes, og det resulterer i, at et Forslag, hvis Hovedlinier man altsaa havde, skarpt optrukne fra sagkyndig Side, allerede fra Midten af Januar Maaned, forelægges her i Rigsdagen den 31. Marts. Det forekommer mig, at man kan sige, at til de vedkommende Autoriteters Overvejelser er just ikke knyttet Beslutningens Morgenrøde, men i nok saa høj Grad det gustne Overlæg. Det er et Forhold, som synes det mig, fra Rigsdagens Side ikke i nogen Maade kan paaskønnes, og som heller ikke fortjener Paaskønnelse. Jeg synes, at den Tid, der er levet Rigsdagen til hele dette særdeles vigtige Lovforslags Behandling, til Overvejelse af alt dette nye og hidtil, Gud ske Lov, ganske uprovede, er saare ringe, jeg kunde fristes til at sige utilladelig ringe. Og det maa jo yderligere ses i Belysning af, at til Trods for den korte Tid, der har været levet Rigsdagen, har dog den Behandling, Lovforslaget har faaet i det andet høje Ting, sat sig meget væsentlige Spor i den Form, hvori Lovforslaget kommer til os, og har, synes det mig, paa mange og væsentlige Omraader forbedret Lovforslaget, saaledes at det nu er blevet i langt højere Grad acceptabelt, end det var i den Skikkelse, hvori det blev forelagt.

Jeg skal lige saa lidt som den ærede foregaaende Taler komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder. Jeg skal kun sige, at jeg og det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, ganske kan slutte os til den Forandring saavel med Hensyn til Nævnets som med Hensyn til Taksationskommissionens Sammensætning, der er foretaget i det andet høje Ting. Det forekom-